

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/70/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217203262
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8217203262.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: C. J., nar. XX.X.XXXX, bytom L. P. 96, XXX XX N., o zaplatenie 954,58 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 6Csp/75/2017 - 63 zo dňa 13.08.2018 v spojení s opravným uznesením č.k. 6Csp/75/2017 - 99 zo dňa 01.04.2019 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v spojení s opravným uznesením č.k. 6Csp/75/2017-99 zo dňa 01.04.2019 a vo výroku o trovách konania.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom I. súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 875,97 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % z dlžnej sumy ročne od 28. 3. 2017 do zaplatenia v mesačných splátkach po 79,60 Eur splatných vždy do 25. dňa príslušného kalendárneho mesiaca počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

I. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

II. Žalobcovi priznal náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 75 % s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie ustanovením § 1 ods. 2, písm. a/, b/ a d/ § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. b/ a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (05.05.2016), ustanovením § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013.

3. Súd prvej inštancie konštatoval absenciu údajov v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., ale ako najmarkantnejšiu skutočnosť uviedol, že žalobca si nedôsledne splnil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v súlade s požiadavkou odbornej spôsobilosti veriteľa nebola bonita žalovaného dostatočne skúmaná. Svedčí o tom nielen zreteľným spôsobom riadne popreté tvrdenia žalovaným, ale aj pripojené dôkazy (potvrdenie o poberaní dávky v hmotnej núdzi, č.l. 34 spisu) o tom, že v rozhodnom období bol príjem žalovaného minimálny,

kedy členovia domácnosti ako spolu posudzované osoby poberali dávky v hmotnej núdzi, ako aj majetkové pomery žalovaného (nie je vlastníkom nehnuteľnosti ani hnuťelnej veci značnej hodnoty).

4. Žalobca uviedol, že bonitu dlžníka skúmal na základe reportu zo SRBI, pričom keďže úver bol predschválený, žalobca preverovanie cez Sociálnu poisťovňu nevykonával. Na margo uvedeného možno uviesť, že z predloženého reportu SRBI o bonite žalovaného reálne nič nevyplýva. Ustanovenie § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v súlade s požiadavkou odbornej spôsobilosti veriteľa možno interpretovať tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov ako aj jeho lustráciu cez príslušné databázy. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti. Ako vyplýva z vyjadrenia žalovaného a ním pripojených dôkazov o platobnej neschopnosti, resp. o príjmových pomeroch na úrovni životného minima, ako aj žalobcom nerozporovanej skutočnosti, že bol uvedený do omylu ohľadom odmeny za splácanie úveru, nezisťovaním pomeroch v Sociálnej poisťovni, nemožno postup žalobcu hodnotiť ako riadne overenie bonity žalovaného. Spomenuté zákonné ustanovenie nemožno vykladať tak, že na overenie bonity dlžníka postačí formálna žiadnym spôsobom nereflektujúca príjmové a výdavkové pomery dlžníka lustrácia cez databázu, pretože takýto postup je iba formálny a nezodpovedá odbornej starostlivosti. V prejednávanej veci bez akýchkoľvek pochybností žalobca spôsobom uvedeným v § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch nepostupoval, lebo by bol zistil, že žalovaného príjmové pomery sú na úrovni životného minima a majetkové pomery sú absolútne nedostačujúce (nevlastní žiaden hnuťelný a nehnuteľný majetok) a z dokladov predložených súdu žalobcom vôbec nevyplýva možnosť záveru o tom, že u žalovaného sú podmienky, ktoré pri postupe s odbornou starostlivosťou môžu viesť k záveru, že v bolo v jeho možnostiach splácať poskytnutý úver riadne a včas. Súd teda má za to, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov.

5. Z dôvodu záveru, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, súd priznal žalobcovi len sumu rozdielu medzi poskytnutou a zaplatenou sumou žalovaným. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1.000 Eur a do zosplatnenia zaplatil sumu 124,03 eur, teda teda rozdiel predstavuje 875,97 eur. Súd priznal žalobcovi aj požadovaný úrok z omeškania zo sumy 875,97 Eur od 28.3.2017 (deň nasledujúci po určení termínu zaplatenia dlhu, t.j. po jeho zosplatnení na základe listu zo dňa 27.3.2017).

6. Súd povolil žalovanému postupom podľa ustanovenia § 232 ods. 3 veta druhá, ods. 4 CSP splácať žalobcovi priznanú istinu s príslušenstvom v splátkach po 79,60 eur mesačne, keďže s uvedenou výškou splátky súhlasil žalobca v podaní zo dňa 10.10.2017. Prihliadol pritom na to, že žalovaného príjem je minimálny (viď lustrácia v Sociálnej poisťovni (č.l. 59-61) s tým, že žalovanému sa podarilo v priebehu roka 2017 opakovane zamestnať s nízkym príjmom s tým, že iné príjmy nemá, preto nie je schopný platiť dlh jednorazovo a nemá dostatočné príjmové pomery, ktoré by umožnili splácať dlh vo väčšom rozsahu. Vzhľadom na to, že žalobca je významnou finančnou inštitúciou má súd za to, že povolenie splátok v záujme jeho riadneho splatenia formou splátok, neohrozí jeho finančnú situáciu. Ako garanciu pre žalobcu v prípade platobnej nedisciplinovanosti žalovaných, súd upravil žalovanému stratu výhody splátok v prípade, že sa žalovaný dostane do omeškania pri vynechaní jednej splátky.

7. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ustanovením § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP) v spojení s ustanovením § 255 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi len pomernú časť náhrady trov konania, nakoľko bol úspešný v podiele 87,5 % (875,97 Eur z požadovanej sumy 1.001,18 Eur (nezaplatená istiny 954,58 eur, kapitalizovaný úrok 46,14 eur, kapitalizovaný úrok z omeškania 0,46 eur)) a neúspešný v podiele 12,5 %, preto žalobcovi prináleží náhrada trov konania v rozsahu 75 %.

8. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca, a to iba čo do výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, a čo do výroku o trovách konania. Konštatoval, že počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaje o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Žalobca v tejto veci odkázal na ustálenú súdnu prax Najvyššieho súdu ohľadne splnenia náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., a to konkrétne vo veciach žalobcu, v ktorých posudzoval Najvyšší súd obdobné úverové zmluvy ako je zmluva, v ktorej vyplýva nárok uplatnených v tomto konaní, a to

uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.02.2018 sp.zn. 3Cdo/146/2017, uznesenie č.k. 4Cdo/211/2017 - 201 zo dňa 23.04.2018, sp.zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018. Zároveň poukázal aj na uznesenia Najvyššieho súdu vo veci iného žalobcu, ktorého sa takisto týka splnenia náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., a to uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo/187/2017 zo dňa 23.04.2018.

9. K skúmaniu bonity žalobca uviedol, že pri posudzovaní schopností žalovaného splácať úver banka posúdila jeho príjmy a výdavky na základe údajov uvedených v žiadosti o spotrebný úver a taktiež na základe údajov z reportu Spoločného registra bankových informácií. V zmysle citovaného § 7 bol pri posudzovaní schopností žalovaného splácať úver žalobca povinný zohľadniť najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, čo dodržal. Zároveň na to, aby bolo možné úver vyhlásiť za bezúročný a bezpoplatkový, je potrebné skúmať, či veriteľ hrubo porušil svoje povinnosti vyplývajúce z § 7 ods. 1 zákona. V zmysle § 11 ods. 2 sa hrubé porušenie uvedených povinností považuje posudzovanie schopností splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úveru. Z dôkazov predložených súdu je však zrejmé, že podmienka hrubého porušenia povinností nebola naplnená, nakoľko žalobca v žiadnom prípade neposudzoval schopnosť žalovaného splácať úver ani bez akýchkoľvek údajov o jeho príjmoch, výdavkoch či rodinnom stave, ani bez nahliadnutia do príslušnej databázy. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 11Co/7/2018 - 99 zo dňa 22.03.2018, na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 16Co/25/2017 - 114 zo dňa 20.02.2018. K názoru, že žalobca bol v konaní úspešný v podiele 87,5 % a neúspešný v podiele 12,5 %, pretože žalobcovi prináleží náhrada trov konania v rozsahu 75 % žalobca uviedol, že súd priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi 87,5 %, keď pri posudzovaní úspechu a neúspechu v konaní prihliadal nielen na úspech v konaní v časti istiny, ale aj v časti príslušenstva. Žalobca má za to, že pri výpočte náhrady trov konania postupoval nesprávne, keď pri určení hodnoty sporu neprihliadal iba na žalovanú istinu. Ak sú úroky len príslušenstvom pohľadávky, pri posudzovaní miery úspechu sa na nich neprihliada. V tejto súvislosti poukázal žalobca na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 10CoPr/2/2016 zo dňa 27.07.2016 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Obo/243/2007 zo dňa 27.11.2008. Obdobne rozhodol aj Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 12Co/145/2017 zo dňa 27.03.2018. Ďalej poukázal žalobca na ustanovenie § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a jeho výklad. Vzhľadom na uvedené, súd nemal pri posudzovaní úspechu prihliadať na úspech v časti príslušenstva a mal dospieť k záveru, že v konaní bol úspešný žalobca v rozsahu 83,52 %. Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že jeho odvolanie je dôvodné, keďže je daný odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h/ a f/ CSP, preto navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v celom rozsahu, aby zaviazal žalovaného uhradiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobca navrhol, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov konania a náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

10. Žalovaný, aj keď mu odvolanie žalobcu bolo doručené, nevyužil možnosť sa k nemu vyjadriť.

11. Uznesením č.k. 5Co/11/2019 - 97 zo dňa 29.01.2019 odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie na postup podľa § 224 CSP z dôvodu, že súd prvej inštancie sa dopustil chyby v písaní vo výroku II., keď uviedol, že v prevyšujúcej časti žalobcu zamieta.

12. Opravným uznesením č.k. 6Csp/75/2017 - 99 zo dňa 01.04.2019 súd prvej inštancie opravil výrok II. rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 13.08.2018 č.k. 6Csp/75/2017 - 63 tak, že tento správne znie „v prevyšujúcej časti žalobu zamieta.“

13. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania v spojení s opravným uznesením č.k. 6Csp/75/2017 - 99 zo dňa 01.04.2019 v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasledujúcich CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 385 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 07.06.2019 a zistil, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti nie je dôvodné.

14. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že strany sporu uzavreli dňa 05.05.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXX, ktorou žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.000 Eur s úrokovou sadzbou 13,9 % p.a. V zmluve bol dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru vo výške 50 Eur a výška anuitnej splátky 17,35 Eur. Stanovená bola splatnosť do 22.4.2024. Celkovo mal žalovaný uhradiť 96 splátok a celkovo mal zaplatiť žalobcovi 1.715,60 Eur. V zmluve je uvedené aj RPMN vo výške 16,89 % a priemerné RPMN vo výške 19,73 %.

15. Podľa prehľadu splácania do predčasného zosplatenia žalovaný uhradil splátky vo výške 124,03 Eur. Následne už neuhradil žiadnu sumu.

16. Právny vzťah medzi stranami je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

17. Súd prvej inštancie v bode 21 dôvodov svojho rozsudku konštatuje, že vo viacerých rozhodnutiach bol vyslovený názor, že v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. nepostačuje, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zároveň uvádza, z ktorých rozhodnutí tak Krajského súdu v Trnave ako aj Krajského súdu v Prešove a Krajského súdu v Žiline uvedené závery vyplývajú. Ďalej sa však súd prvej inštancie uvedeným nezaobrá a konštatuje, že bez ohľadu na absentujúci údaj v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ je najmarkantnejšou skutočnosť, že žalobca si nedôsledne splnil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. I odvolací súd má za to, že v danom prípade je v prvom rade na mieste skúmať, či si žalobca splnil dôsledne povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Teda, či požiadavka odbornej starostlivosti bola zo strany žalobcu vo vzťahu k bonite žalovaného dostatočne skúmaná. V tejto časti súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie vo veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. Súd prvej inštancie v tejto časti vec aj správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštancie, čo do nedostatočného skúmania bonity žalovaného a naňho v celom rozsahu odkazuje.

18. Odvolací súd má za to, že o nedostatočnom skúmaní bonity žalovaného svedčí zreteľným spôsobom riadne popreté tvrdenia žalovaným a pripojené dôkazy, teda potvrdenie o poberaní dávky v hmotnej núdzi. Žalovaný jednoznačne uviedol, že banka mu úver ponúkla ako odmenu za riadne splácanie iného úveru. V tom čase sa on a jeho rodina ocitli na dávke v hmotnej núdzi. V tom čase mu prišla ponuka z banky, čo bral ako odmenu za riadne splácanie úveru a peniaze mal na účte ihneď. Nakoľko v tom čase bol nezamestnaný a v platobnej neschopnosti, keďže s rodinou bol poberateľom dávky v hmotnej núdzi, prišla mu táto ponuka ako pomoc finančných problémov. No časom si nedokázal plniť svoje finančné záväzky voči banke a prestal splácať prvý úver a zároveň aj druhý úver. Bol si istý, že sa zamestná a dlhy splatí. S rodinou býva v chatrči a občas si privyrobí na stavbách. Nevlastní žiaden hnutelný a nehnuteľný majetok. Sám žalobca uviedol, že bonitu dlžníka skúmal na základe reportu zo SRBI, pričom keďže úver bol predschválený, žalobca preverovanie cez Sociálnu poisťovňu nevykonával. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s pravidlami formálnej logiky konštatoval, že z predloženého reportu SRBI o bonite žalovaného reálne nič nevyplýva. Ustanovenie § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. je skutočne potrebné interpretovať tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov ako aj jeho lustráciou cez príslušné databázy. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti. Odvolací súd má za to, že postup žalobcu nemožno hodnotiť ako riadne overenie bonity žalovaného. Preto jeho odvolanie v tejto časti nie je dôvodné. Bez akýchkoľvek pochybností tak ako to uviedol súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia (bod 23) žalobca spôsobom uvedeným v § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nepostupoval. Bol by skutočne zistil, že žalovaného príjmové pomery sú na úrovni životného minima a majetkové pomery sú absolútne nedostačujúce, teda nevlastní žiaden hnutelný a nehnuteľný majetok. Z dokladov predložených súdu žalobcom skutočnej nevyplýva možnosť záveru o tom, že u žalovaného sú podmienky, ktoré pri postupe s odbornou starostlivosťou môžu viesť k záveru, že bolo v jeho možnostiach splácať poskytnutý úver riadne a včas. Odvolací súd preto súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov.

19. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP, tak aj dôvodmi podaného

odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmavacej činnosti odvolacieho súdu. Rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku nebol napadnutý odvolaním a nadobudol v tejto časti právoplatnosť. Žalobca napadol rozsudok tak ako bolo uvedené vyššie iba vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania. V petite odvolania síce žalobca žiada, aby odvolací súd zaviazal žalovaného na úhradu v celom rozsahu tak, aby uhradil dlh v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ale v dôvodoch odvolania splatnosť nenamieta. Nunamieta ani prvý výrok rozsudku, ktorým bolo žalobe vyhovie tak, že žalovaný je povinný zaplatiť dlh žalobcovi v mesačných splátkach po 79,60 eur splatných vždy do 25. dňa príslušného kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Zároveň z odôvodnenia rozsudku i obsahu spisu vyplýva, že s uvedenou výškou splátky súhlasil žalobca v podaní zo dňa 10.10.2017. Preto má odvolací súd za to, že priznať v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku žiada žalobca nárok, ktorý napadol v odvolaní, teda ten, ktorým bola v prevyšujúcej časti žaloba zamietnutá. Splatnosť priznanej pohľadávky a splátky nepodliehali prieskumu v odvolacom konaní z dôvodov uvedených vyššie.

20. Nedôvodnou je aj námietka žalobcu, ktorý namieta, že mu bola priznaná náhrada trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 75 % s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku, teda výrok III. Súd prvej inštancie konštatoval, že priznal žalobcovi len pomernú časť náhrady trov konania, nakoľko bol úspešný v podiele 87,5 %, teda 875,97 eur z požadovanej sumy 1.001,18 eur. Nezaplatená istina je 954,58 eur, kapitalizovaný úrok 46,14 eur, kapitalizovaný úrok z omeškania 0,46 eur a neúspešný v podiele 12,5 %. Preto žalobcovi má prináležať náhrada trov konania v rozsahu 75 %.

21. Pokiaľ ide o trovy prvoinštančného konania, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie správne aplikoval ust. § 255 ods.2 C.s.p., z ktorého vyplýva, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti, teda petitu a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech v konaní iba vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovie v plnom rozsahu. Strana sporu, ktorá mala plný úspech vo veci má nárok na náhradu trov všetkých účelne vynaložených trov proti druhej strane sporu, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana sporu nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech, t.j. každá strana je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Tak je to aj v danom prípade. Porovnaním petitu a výroku rozhodnutia odvolací súd dospel k záveru, že ani žalobca a ani žalovaný nemali plný úspech vo veci, teda každý mal úspech čiastočný. Žalobca v odvolaní argumentoval tým, že úroky sú príslušenstvom pohľadávky a pri posudzovaní miery úspechu v spore sa neupriahada. S uvedeným tvrdením žalobcu by sa dalo stotožniť iba v prípade, ak by nebolo príslušenstvo v žalobe vyčíslené, teda kapitalizované pevnou sumou. V danom prípade to tak nie je. V žalobe je vyčíslený kapitalizovaný úrok vo výške 46,14 eur a kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 0,46 eur.

22. Preto odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutej časti t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti v spojení s opravným uznesením č.k. 6Csp/75/2017 - 99 zo dňa 01.04.2019 a vo výroku o trovách konania v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny.

23. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na vyššie uvedené má za to, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám daných v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Z rovnakých dôvodov nepovažoval za potrebné sa odvolací súd zaoberať ostatnými odvolacími námietkami žalobcu vo vzťahu k absencii údajov v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z., ktorých sa okrajovo dotkol súd prvej inštancie, ale svoje rozhodnutie postavil na nesplnení si povinností žalobcu vyplývajúce z ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému však zo spisu žiadne preukázateľne trovy odvolacieho konania nevyplývajú a ani si ich neuplatnil. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí. Odvolací súd preto vyslovil, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takéhoto rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/544/2015.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.